

1989

ki mondja hogy a holtak tudnak ölelni?
mint pompás lovaknak sörényük ezüstös
jeges holdfényben állnak az ablak előtt
a holtak múltban vannak eltemetve
nemrégien múlt napokban az örülteket ágyhoz kötötték
rájuk szögezve a sötétség gerendáit
koporsófedélként zárul rájuk minden nap

ki mondta hogy a holtak nincsenek többé? A holtak
végső napjaik csavargásába zárva élnek
az időtlenség mesterei ők
négy arcuk mása a négy falon
s újra a mézszárlás vér színű
ma is még az egyetlen híres tájkép
a sírba altatottak szerencsések voltak de újra életre kelnek
egy olyan holnapban amitől a madarak még jobban félnek
igen nem vitás ez egy egészen közönséges év

(Fordította: Gömöri György)